

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
(δεύτερο τμήμα)
της 19ης Ιουνίου 2014

Υπόθεση F-24/12

BN
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Υπάλληλος του βαθμού AD 14 που κατέχει θέση προϊσταμένου μονάδας — Ισχυρισμός περί ηθικής παρενοχλήσεως από τον γενικό διευθυντή — Κινητικότητα — Άρνηση του προσφεύγοντος να δεχθεί τον διορισμό σε θέση συμβούλου εντός άλλης γενικής διευθύνσεως με απώλεια της προσαυξήσεως του μισθού προϊσταμένου μονάδας — Απόφαση περί προσωρινής νέας τοποθέτησεως σε άλλη θέση συμβούλου — Συμφέρον της υπηρεσίας — Κανόνας περί της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Ζημία απορρέουσα από συμπεριφορά η οποία δεν συνιστά απόφαση»

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής, με την οποία η ΒΝ ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 2012, με την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα επαύθη από τα καθήκοντά της ως προϊσταμένη τμήματος της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) Προσωπικού και τοποθετήθηκε σε θέση συμβούλου στη Διεύθυνση Πόρων της ίδιας ΓΔ, από 1ης Ιανουαρίου 2012, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της βλάβης που αυτή ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω ενεργειών παρενοχλήσεως και κακής διοικήσεως εκ μέρους του Γενικού Διευθυντή Προσωπικού και της οποίας το ύψος υπολογίζεται, *ex aequo et bono*, στα 50 000 ευρώ.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει το σύνολο των δικαστικών του εξόδων και καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ΒΝ.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Καθήκον αρωγής που υπέχει η Διοίκηση — Περιεχόμενο — Επίταση της υποχρεώσεως σε περίπτωση προσβολής της υγείας του υπαλλήλου — Όρια (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 24)

2. Υπάλληλοι — Μετάθεση — Νέα τοποθέτηση — Κριτήριο διακρίσεως — Κοινές προϋποθέσεις (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 4, 7 § 1 και 29)

3. Υπάλληλοι — Οργάνωση των υπηρεσιών — Υπηρεσιακή τοποθέτηση των υπαλλήλων — Νέα τοποθέτηση — Τήρηση του κανόνα περί αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως — Περιεχόμενο (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 7 § 1)

4. Υπάλληλοι — Αμοιβή — Προσαύξηση αποδοχών συνδεόμενη με τα καθήκοντα προϊσταμένου μονάδας, διευθυντή ή γενικού διευθυντή — Προϋποθέσεις χορηγήσεως (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 44 § 2)

5. Ένδικη διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Επιβάρυνση με τα δικαστικά έξοδα — Συνεκτίμηση λόγων επιείκειας — Καταδίκη του νικήσαντος διαδίκου στα δικαστικά έξοδα — Έξοδα πραγματοποιηθέντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων — Εμπίπτουν (Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, άρθρα 87 § 2 και 88)

1. Οι υποχρεώσεις που απορρέουν για τη Διοίκηση από το καθήκον αρωγής επιτείνονται ουσιωδώς όταν πρόκειται για την κατάσταση υπαλλήλου του οποίου έχει προσβληθεί η σωματική ή ψυχική υγεία. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η Διοίκηση πρέπει να εξετάζει τα αιτήματα του υπαλλήλου αυτού με ιδιαίτερη ευρύτητα πνεύματος. Περαιτέρω, εναπόκειται γενικώς στην ιατρική υπηρεσία θεσμικού οργάνου, ιδίως όταν εφιστάται η προσοχή της, είτε από τον οικείο υπάλληλο είτε από τη Διοίκηση, στις φερόμενες ως ολέθριες συνέπειες που θα μπορούσε να έχει μια διοικητική απόφαση για την υγεία του προσώπου στο οποίο απευθύνεται, να ελέγξει το υποστατό και το εύρος των προβαλλόμενων κινδύνων και να ενημερώσει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή σχετικά με το αποτέλεσμα της εξετάσεως στην οποία προέβη.

Ωστόσο, η υποχρέωση συνδρομής και το καθήκον αρωγής που υπέχει το θεσμικό όργανο έναντι του προσωπικού του δεν μπορούν να επιβάλουν στη Διοίκηση να αγνοήσει τους δικούς της εσωτερικούς κανόνες.

(βλ. σκέψεις 34, 35 και 44)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: απόφαση Esders κατά Επιτροπής, F-62/10, EU:F:2011:141, σκέψεις 80 και 82 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

2. Από το σύστημα του ΚΥΚ προκύπτει ότι μετάθεση, κατά κυριολεκτική έννοια, υπάρχει μόνο σε περίπτωση μετακινήσεως υπαλλήλου σε κενή θέση. Εντεύθεν προκύπτει ότι κάθε μετάθεση κατά κυριολεξία υπόκειται στις διατυπώσεις που προβλέπουν τα άρθρα 4 και 29 του ΚΥΚ. Αντιθέτως, οι διατυπώσεις αυτές δεν τυγχάνουν εφαρμογής σε περίπτωση νέας τοποθετήσεως του υπαλλήλου, λόγω του ότι μια τέτοια μετακίνηση δεν συνδέεται με κενή θέση.

Ωστόσο, οι αποφάσεις περί νέας τοποθετήσεως υπόκεινται, όπως και οι μεταθέσεις, όσον αφορά την προάσπιση των δικαιωμάτων και των εννόμων συμφερόντων των οικείων υπαλλήλων, στους κανόνες του άρθρου 7, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ιδίως υπό την έννοια ότι η νέα τοποθέτηση των υπαλλήλων μπορεί να γίνει μόνο προς το συμφέρον της υπηρεσίας και τηρουμένης της ισοδυναμίας των θέσεων.

(βλ. σκέψεις 46 έως 48)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: απόφαση Clotuche κατά Επιτροπής, T-339/03, EU:T:2007:36, σκέψη 31

ΔΔΔΕΕ: απόφαση de Albuquerque κατά Επιτροπής, F-55/06, EU:F:2007:15, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

3. Κατά τη νέα τοποθέτηση υπαλλήλου, σε περίπτωση μεταβολής των ανατεθέντων σε αυτόν καθηκόντων, ο κανόνας περί αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως, ο οποίος προβλέπεται ειδικώς στο άρθρο 7 του ΚΥΚ, συνεπάγεται τη σύγκριση όχι μεταξύ των νυν και των προγενεστέρων καθηκόντων του υπαλλήλου, αλλά μεταξύ των νυν καθηκόντων του και του βαθμού του. Συνεπώς, ο κανόνας περί αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως δεν αποκλείει να επέρχεται, συνεπεία αποφάσεως, ανάθεση νέων καθηκόντων, τα οποία, μολονότι διαφέρουν των παλαιών και εκλαμβάνονται από τον οικείο υπάλληλο ως συρρίκνωση των αρμοδιοτήτων του, συνάδουν προς τη θέση που αντιστοιχεί στον βαθμό του. Επομένως, ουσιαστικός περιορισμός των αρμοδιοτήτων υπαλλήλου δεν είναι αντίθετος προς τον κανόνα περί αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως, εκτός εάν τα καθήκοντά του, στο σύνολό τους, είναι σαφώς κατώτερα από αυτά που αντιστοιχούν στον βαθμό και τη θέση του, δεδομένης της φύσεως, της σημασίας και της εκτάσεώς τους. Έτσι, η νέα τοποθέτηση υπαλλήλου από θέση προϊσταμένου μονάδας σε θέση συμβούλου, με διατήρηση του ίδιου βαθμού AD 14, τηρεί την αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσεως, στο μέτρο που, όπως προκύπτει από τον πίνακα περιγραφής των θέσεων-τύπων που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, σημείο A, του ΚΥΚ, ο βαθμός AD 14 αντιστοιχεί σε υπάλληλο διοικήσεως που ασκεί, για παράδειγμα, καθήκοντα διευθυντή, προϊσταμένου μονάδας ή συμβούλου.

(βλ. σκέψεις 57 έως 59)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: απόφαση Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ, F-41/10, EU:F:2012:135, σκέψεις 162 και 163 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναίρεσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπόθεση T-530/12 P

4. Ο υπάλληλος που διορίστηκε σε θέση προϊσταμένου μονάδας, διευθυντή ή γενικού διευθυντή ενώ παραμένει στον ίδιο βαθμό απολαύει, από τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του διορισμού, προαγωγής κατά κλιμάκιο στον βαθμό αυτό κατ' εφαρμογήν του άρθρου 44, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η προσαύξηση των αποδοχών καταβάλλεται στον υπάλληλο λόγω της ασκήσεως καθηκόντων διαχειριστή και ότι συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων αυτών. Στον βαθμό που ο υπάλληλος παύει να ασκεί τα καθήκοντα αυτά προκειμένου να ασκήσει άλλα που δεν περιλαμβάνουν διαχειριστική ευθύνη, το δικαίωμα επί της προσαυξήσεως των αποδοχών αποσβέννυται.

(βλ. σκέψη 72)

5. Δυνάμει του άρθρου 88 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, ένας διάδικος, έστω και νικήσας, μπορεί να καταδικαστεί όχι μόνο σε μέρος των δικαστικών εξόδων, αλλά και στο σύνολό τους, αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του, ακόμη και από τη στάση του πριν από την κίνηση της δίκης.

Εκτιμώντας ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα θέλησε να συζητήσει με τον Γενικό Γραμματέα του θεσμικού της οργάνου και απευθύνθηκε ευθέως στον Πρόεδρο του οργάνου ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή προκειμένου να του ζητήσει τη λήψη επειγόντων μέτρων έναντι αυτής, χωρίς να γίνει δεκτή ούτε από τον ένα ούτε από τον άλλο, πράγμα που της δημιούργησε το συναίσθημα ότι εγκαταλείφθηκε από το θεσμικό της όργανο, στο οποίο είχε επιδείξει αφοσίωση, αποφασίζεται ότι το θεσμικό όργανο, που είναι ο νικήσας διάδικος, αφενός, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, και, αφετέρου, καταδικάζεται να φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(βλ. σκέψεις 98 και 100)